

POSUDEK NA RIGORÓZNÍ PRÁCI MGR. PETRY VOLKOVÉ

„ODPOVĚDNOST ZAMĚSTNANCE ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU ZAMĚSTNAVATELI“

Předložená rigorózní práce má celkem 111 stran textu. Podle obsahu autorka tuto práci, kromě Úvodu a Závěru, člení na osm základních kapitol, dále též vnitřně členěných:

1. Pojetí pracovního práva a jeho funkce
2. Vztah pracovního práva a občanského práva
3. Odpovědnost v pracovním právu
4. Prevence v pracovním právu
5. Odpovědnost zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli
6. Bezdůvodné obohacení
7. Dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr
8. Srovnání právní úpravy zvláštní odpovědnosti v ČR a SR

V předložené rigorózní práci je uveden též Seznam použité literatury a Resumé v anglickém jazyce.

V Úvodu předložené se práce autorka v obecné rovině zabývá institutem pracovního práva jako jedním ze základních právních odvětví, zvoleným tématem, včetně uvedení důvodů, které k takovému rozhodnutí vedly.

V kapitole první v obecné rovině věnuje pozornost zejména rozboru základních otázek pracovního práva pokud jde o jeho pojetí a funkce se zdůrazněním jeho funkce ochranné. V těchto souvislostech rozvádí též obsah některých dokumentů na úrovni EU a základních právních úprav v této oblasti z úrovně ČR (např. Listina základních práv a svobod, zákoník práce, zákon o kolektivním vyjednávání, zákon o zaměstnanosti).

Následující kapitola druhá obsahuje rozbor problematiky vztahu pracovního práva a občanského práva s tím, že zdůrazňuje základní princip tohoto vztahu – princip subsidiarity, který dále rozvádí. V jednotlivých částech této kapitoly autorka pozornost věnuje zejména základním zásadám pracovněprávních vztahů a úpravě některých institutů v zákoníku práce provedených v návaznosti na obsah zákona č. 89/2012, občanský zákoník. V některých případech autorka uvádí v této části i své hodnocení těchto „nových“ právních úprav.

Obsah kapitoly třetí obsahuje rozbor institutu odpovědnosti v pracovním právu. Vymezuje v této části své práce v obecné rovině pojem předmětné odpovědnosti, její charakteristické rysy a její jednotlivé druhy, včetně funkce odpovědnosti za škodu v pracovním právu.

Následující kapitola čtvrtá je věnována problematice prevence v pracovním právu z pohledu jejího obecného vymezení (generální prevenční povinnost) vyplývající z příslušných ustanovení zákoníku práce a institutů tzv. speciální prevenční povinnosti upravené též v zákoníku práce.

Těžiště předložené rigorózní práce spočívá v obsahu kapitoly páté se shodným názvem jako předmětná rigorózní práce „Odpovědnost zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli“. Na

cca 30 stranách textu autorka provádí podrobný rozbor právní úpravy této problematiky. Pozornost autorky je věnována jak rozboru institutu obecné odpovědnosti zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli, odpovědnosti za nesplnění povinnosti k odvrácení škody, odpovědnosti za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat a odpovědnosti za ztrátu svěřených věcí. Mimo výše uvedených specifických druhů této odpovědnosti se autorka zaměřila na rozbor do předmětné právní úpravy „navraceného“ institutu tzv. moderačního práva soudu.

Do předložené rigorózní práce autorka zařadila též institut „bezdůvodné obohacení“. V kapitole šesté autorka provádí rozbor tohoto institutu a to i z pohledu jeho „historického“ vývoje v rámci zákoníku práce a následné „přebrání“ úpravy tohoto institutu do obsahu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

V následující kapitole sedmé autorka v obecné rovině provádí rozbor právní úpravy dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr ve vztahu k odpovědnosti za škodu a náhradu škody.

V poslední kapitole osmé autorka předložené rigorózní práce provádí srovnání právní úpravy předmětné odpovědnosti v České republice a Slovenské republice. Při tomto srovnávání autorka vychází z obsahu příslušných ustanovení slovenského zákoníku práce (zákon č. 311/2001 Z.z., ve znění pozdějších předpisů a české právní úpravy uvedené v zákoně č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Autorka se v této části své práce zaměřila zejména na úpravu institutu odpovědnosti zaměstnance za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat a na odpovědnost zaměstnance za škodu způsobenou porušením povinnosti upozornit na hrozící škodu nebo zakročit proti hrozící škodě. V rámci srovnání poukazuje na odlišnosti v právní úpravě v ČR a v SR.

V Závěru předložené rigorózní práce autorka celkově hodnotí úroveň současné právní úpravy předmětné problematiky i ve vztahu k novému občanskému zákoníku. Při tomto hodnocení zdůrazňuje zejména ochranou funkci pracovního práva a na základě svých zjištění uvádí některé dílčí náměty de lege ferenda.

Předložené rigorózní práci nelze vytknout žádná věcná pochybení, pokud jde o její základní zaměření – odpovědnost zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli.

Z hlediska formálního přístupu autorky ke zpracování dané problematiky lze pouze uvést, že by jistě pozitivním přínosem bylo, kdyby v textu předložené rigorózní práce byla systematicky zmiňována příslušná ustanovení upravující v zákoníku práce uváděné problematiky, případně i příslušné označení právních úprav, na něž je v textu odkazováno (např. str. 3, 8, 21, 91, 93).

Vycházejí ze zvoleného tématu předložené rigorózní práce lze konstatovat, že se její autorka zaměřila na všechny podstatné otázky zvolené problematiky a prokázala velmi dobré znalosti nejen z pohledu příslušné právní úpravy v oblasti pracovněprávní, ale i z úrovně dalších spojitostí a právních souvislostí.

Pro pozitivní hodnocení svědčí i ten přístup autorky, kdy při provádění rozboru některých otázek uvádí svá vlastní hodnocení a dále též práci s použitou literaturou a judikaturou, na niž v poznámkovém aparátu odkazuje.

Vzhledem k výše uvedenému závěru konstatuji, že Mgr. Petra Volková v předložené rigorózní práci prokázala velmi dobré znalosti zpracovávané problematiky a schopnost samostatné tvůrčí činnosti.

Dle mého posouzení tato předložená rigorózní práce splňuje požadavky kladené na tento druh prací a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 12. února 2015

JUDr. Libuše Brádlarová